

Què respondria Locke a la pandèmia COVID-19?

Locke en la situació actual ens diria que cal seguir els principis empiristes. Era metge i, com a tal, seguiria un mètode: acumularia observacions, pensaria hipòtesis i buscaria experiències per confirmar-les. També era liberal i exigiria llibertat, perquè el govern no es pot ficar a fiscalitzar les nostres vides persones adultes i responsables sense el nostre consentiment.

Al cap. VIII del seu Segon tractat govern civil va escriure : «*Vist que tots els homes (...) són lliures per naturalesa, i que no hi ha res, llevat del seu propi consentiment, capaç de sotmetre'ls a cap poder terrenal, cal que considerem que s'ha d'entendre per declaració suficient del consentiment d'un home per a ser sotmès a les lleis de determinat govern*».

Des del primer curs de carrera, com a estudiant a la Universitat d'Oxford (1652), Locke va començar a redactar apunts amb notes sobre medicina i observacions clíniques i experimentals. Tot i que es va graduar en Lletres (el seu títol era de *Master of Arts*, 1658), es va quedar a la Universitat i l'any 1666 va optar simultàniament als títols de *Bachelor* i *Doctor of Medicine* però només li van atorgar el primer uns anys més tard (1675).

LOCKE SEMPRE ES VA CONSIDERAR ELL MATEIX COM A METGE I LA SEVA FILOSOFIA EMPRISTA DERIVA EN BONA PART DE LA SEVA PRÀCTICA DE LA MEDICINA.

D'ençà de 1666 Locke es va guanyar la vida com a secretari personal de Lord Ashley, aristòcrata i líder del partit liberal (Whig), lluitador contra la monarquia. Això el va portar a l'exili a reflexionar molt profundament sobre la importància de la llibertat política dels individus. Però l'aspecte mèdic més important de la vida de Locke fou la seva relació personal amb el Dr. Thomas Sydenham, amb qui treballà conjuntament des de 1667 fins 1675.

El període de 1666 a 1670 fou per a Locke la seva etapa de més dedicació a la medicina en contacte amb el Dr. Sydenham. I com va fer constar el seu biògraf Fox Bourne (1969), en aquell moment Locke: «*Estava aplicant a les qüestions mèdiques més urgents el mateix criteri de veritat que després aplicaria a les qüestions metafísiques en el seu Assaig sobre l'enteniment humà*». Efectivament, no gaire temps més tard Locke va començar a escriure el seu monumental Assaig; el manuscrit A del llibre porta la data de 1671.

L'epistemologia empirista de Locke pot ser considerada com una generalització de perspectives i problemes que d'inici van ser mèdics. Va escriure un llibre de notes, *Ars Medica*, que mai no publicà però que és com la pedrera de la seva teoria del coneixement.

Com a empirista, Locke posaria èmfasi en l'observació i en l'experiència; i com a liberal li repugnaria que el govern limités la llibertat de la gent, tot i que ens recomanaria responsabilitat.

- 1.- Buscaria evidències sensorials irrefutables.**
- 2.- Rebutjaria hipòtesis i principis indemostrables.**
- 3.- No li interessarien les causes últimes ni els mecanismes íntims dels esdeveniments sinó la seva expressió sensible.**
- 4.- Seria escèptic pel que fa a les possibilitats d'una solució última i definitiva de qualsevol malaltia.**